

การย่อยสลายสาร 2,4-D โดย *Nostoc hatei* และ *Anabaena lutea*

Biodegradation of 2,4-D by *Nostoc hatei* and *Anabaena lutea*

วารินาถ โขพิมาย (Warinat Kophimail)* ดร.สุมนทิพย์ บุนนาค (Dr. Sumontip Bunnag)**

บทคัดย่อ

2,4-dichlorophenoxyacetic acid (2,4-D) เป็นกำจัดวัชพืชที่นิยมใช้ควบคุมวัชพืชใบกว้างในนาข้าว การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถของ *Nostoc hatei* และ *Anabaena lutea* ในการย่อยสลายสาร 2,4-D ที่ปนเปื้อนในน้ำจากนาข้าวโดยทดลองเลี้ยงสาหร่ายสองชนิดในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวที่มีส่วนผสมของอาหารเพาะเลี้ยงสูตร N-free ในอัตราส่วนต่างๆ กันตั้งแต่ 0-100% แต่ละการทดลองได้เติม 2,4-D ความเข้มข้น 100 มก./ล. ทำการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 14 วัน พบว่าสาหร่ายสองชนิดสามารถย่อยสลาย 2,4-D ความเข้มข้น 100 มก./ล. ที่ปนเปื้อนในน้ำตัวอย่างความเข้มข้น 100 % ได้ดีที่สุด จากทำการศึกษาผลของ pH ต่อการย่อยสลายของสาร 2,4-D พบว่าสาหร่ายสองชนิดสามารถย่อยสลาย 2,4-D ได้ดีที่สุดที่ pH 7 เมื่อตรวจสอบโดยเครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์พบว่ามีปริมาณ 2,4-D คงเหลือ 60.27 มก./ล.

ABSTRACT

2,4-dichlorophenoxyacetic acid (2,4-D) is one of the most commonly use as herbicide for broad-leaved weed control in rice paddy fields. The objective of this study was to evaluate the potential of mixed cultures of *Nostoc hatei* and *Anabaena lutea* in the biodegradation of 2,4-D in the contaminated water from rice paddy fields. Experiments were performed by incubating the mixed culture of *N. hatei* and *A. lutea* in water sample mixed with N-free medium at different ratios, ranging from 0-100%. The biodegradation experiments were added with 100 mg/l 2,4-D for 14 day. The results showed that the mixed cultures of *N. hatei* and *A. lutea* could survive and degrade 100 mg/l. 2,4-D in 100% contaminated water sample. The effect of pH on the biodegradation of the 2,4-D was also investigated. The results demonstrated that the mixed cultures of *N. hatei* and *A. lutea* performed the best biodegradation activity at pH 7. The 2,4-D residues of 60.27 mg/l were detected by spectrophotometer

คำสำคัญ : นอสดอก แอนาบินา สารกำจัดวัชพืช 2,4-ดี

Key Words : *Nostoc*, *Anabaena*, 2,4-D herbicide

*นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

**รองศาสตราจารย์ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมและเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ในปัจจุบันระบบเกษตรกรรมของไทยถูกผลักดันเข้าสู่ระบบเกษตรกรรมกระแสหลัก (Mainstream agriculture) หรือเกษตรกรรมเคมี เห็นได้จากปริมาณการนำเข้าปุ๋ยเคมีและสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่เพิ่มขึ้นจาก 3.9 ล้านตันในปี 2551 เป็น 5.8 ล้านตัน ในปี 2555 สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืชที่มีการนำเข้ามากที่สุด 5 อันดับในปี 2551-2555 ได้แก่ glyphosate, paraquat, 2,4-D, ametry และ atrazine (สำนักงานควบคุมพืชและวัสดุทางการเกษตร, 2555) จากความนิยมในการใช้ปุ๋ยเคมีและสารป้องกันกำจัดศัตรูอย่างแพร่หลาย ทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารเคมีต่างๆ ลงสู่ดินและแหล่งน้ำก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดินและแหล่งน้ำ ปัญหาด้านอุปโภคบริโภค รวมทั้งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ เนื่องจากสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชประกอบด้วยสารต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ทั้งเฉียบพลันและเรื้อรัง (อุไรวรรณ, 2545)

ปัจจุบันมีงานวิจัยมากมายเกี่ยวกับการนำสาหร่ายหลายชนิดมาใช้ย่อยสลายสารกำจัดวัชพืชที่ปนเปื้อนในแหล่งน้ำในหลายๆ พื้นที่ เช่น Megharaj *et al.* (1987) พบว่าสาหร่ายสีเขียว 2 ชนิด คือ *Chlorella vulgaris* และ *Scenedesmus bijugatus* และไซยาโนแบคทีเรียอีก 3 ชนิด ได้แก่ *Synechococcus elongatus*, *Phormidium tenue* และ *Nostoc linckia* สามารถย่อยสลายสารกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตได้ และ Lei *et al.* (2002) พบว่าไซยาโนแบคทีเรีย 2 ชนิด คือ *Anabaena sp.* และ *Aulosira fertilissima* มีความสามารถย่อยสลายสารในกลุ่มออร์กาโนคลอรีน กลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและกลุ่มคลอโรฟีนอกซีอะซิติกแอซิด เช่น ดีดีที เฟนไนด์ ไตรไรโธน และ 2,4-D และพบว่าสาหร่ายหลายชนิดมีประสิทธิภาพดีในการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D (Galhano *et al.*, 2010) การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาวะที่เหมาะสมต่อการย่อย

สลายสาร 2,4-D โดยใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *Nostoc hatei* และ *Anabaena lutea* ร่วมกันเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปประยุกต์ใช้ในการบำบัดน้ำเสียที่เกิดจากภาคการเกษตรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาปัจจัยที่เหมาะสมต่อการย่อยสลาย 2,4-D โดยใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *Nostoc hatei* ร่วมกับ *Anabaena lutea*

วิธีการวิจัย

ทำการเก็บน้ำตัวอย่างจากนาข้าวในเขตอำเภอน้ำพอง ในช่วงเดือนตุลาคม จากการสอบถามพบว่าเกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยเคมีและสารกำจัดวัชพืช เช่น สารกลุ่มไกลโฟเซต (Glyphosate) เช่น สปาร์ค, ทัชดาวน์ และสาร 2,4-ดี เช่น ไบทองนัล 95, ฟลูอิด เป็นต้น

การทดลองที่ 1 ศึกษาความเข้มข้นของน้ำตัวอย่างที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D โดยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *Nostoc hatei* และ *Anabaena lutea*

ทำการเพาะเลี้ยงสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ร่วมกับ *A. lutea* ชนิดละ 0.25 กรัม ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวที่มีส่วนผสมอาหารเพาะเลี้ยงสูตร N-free (Allen and Arnon, 1955) ในอัตราส่วน 0, 25, 50, 75 และ 100% ร่วมกับ 2,4-D ความเข้มข้น 100 มก./ล. นำไปเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 14 วันในห้องเพาะเลี้ยงที่อุณหภูมิ 28±1 องศาเซลเซียส ให้แสง 3,000 ลักซ์ 16 ชั่วโมงต่อวัน ทำการวิเคราะห์ปริมาณ 2,4-D คงเหลือ วิเคราะห์มวลชีวภาพและวิเคราะห์ปริมาณคลอโรฟิลล์เอ

การทดลองที่ 2 ศึกษาสภาวะความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D โดยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* และ *A. lutea*

เพาะเลี้ยงสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ร่วมกับ *A. lutea* ชนิดละ 0.25 กรัม ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวที่มีความเข้มข้นร้อยละ 100 ร่วมกับสารกำจัด

วัชพืช 2,4-D ความเข้มข้น 100 มก./ล. โดยปรับให้มีค่า pH ต่างๆ ได้แก่ pH 4, 5, 6, 7, 8, และ 9 จากนั้นนำไปเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 14 วันในห้องเพาะเลี้ยงที่อุณหภูมิ 28±1 องศาเซลเซียสให้แสง 3,000 ลักซ์ 16 ชั่วโมงต่อวันทำการวิเคราะห์ปริมาณ 2,4-D คงเหลือ วิเคราะห์มวลชีวภาพและวิเคราะห์ปริมาณคลอโรฟิลล์เอ

การทดลองที่ 3 ศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D โดยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ร่วมกับ *A. lutea*

เพาะเลี้ยงสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ร่วมกับ *A. lutea* ชนิดละ 0.25 กรัม ในตัวอย่างน้ำจากนาข้าวที่มีความเข้มข้นร้อยละ 100 ร่วมกับสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ความเข้มข้น 100 มก./ล. จากนั้นปรับค่า pH ที่เหมาะสมจากการทดลองที่ 2 เพาะเลี้ยงเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ภายใต้ความเข้มแสง 3,000 ลักซ์ อุณหภูมิ 28 ± 1 °C ทำการเก็บผลทดลองทุกสัปดาห์ โดยทำการวิเคราะห์ปริมาณ 2,4-D คงเหลือ วิเคราะห์มวลชีวภาพ วิเคราะห์ปริมาณคลอโรฟิลล์เอและวิเคราะห์ปริมาณโปรตีน

การวิเคราะห์ปริมาณสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ที่คงเหลือ

ทำการวัดปริมาณสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ที่ปนเปื้อนในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวด้วยวิธี Spectrophotometry ด้วยเครื่อง Spectrophotometer รุ่น UV752 บริษัทไทยจุลทรรศน์ ที่ความยาวคลื่น 285 นาโนเมตร โดยวิธีของ González et al.(2012)

การวิเคราะห์มวลชีวภาพ

เมื่อครบระยะเวลาเก็บผล นำตัวอย่างมากรองด้วยกระดาษกรอง Whatman No.1 จากนั้นนำตัวอย่างที่ได้อบแห้งที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (Mona et al., 2011) จากนั้นนำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่ง 4 ตำแหน่ง ยี่ห้อ Mettler รุ่น AE200

การวิเคราะห์ปริมาณคลอโรฟิลล์เอ

ทำการวัดปริมาณคลอโรฟิลล์ด้วยวิธี Spectrophotometry ด้วยเครื่อง Spectrophotometer รุ่น UV752 บริษัทไทยจุลทรรศน์ ตามวิธีของ

Meeks and Castenholtz (1971) โดยทำการสกัดคลอโรฟิลล์ด้วยเอทานอลร้อยละ 95 และวัดการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 665 นาโนเมตร

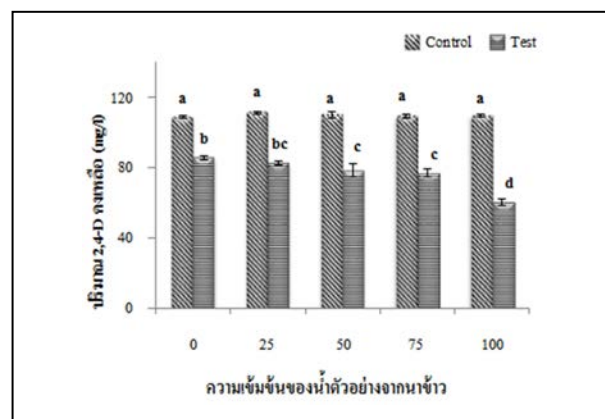
การวิเคราะห์ปริมาณโปรตีนรวม

ทำการวิเคราะห์ปริมาณโปรตีนรวมตามวิธีการของ Bradford (1976)

ผลการทดลอง

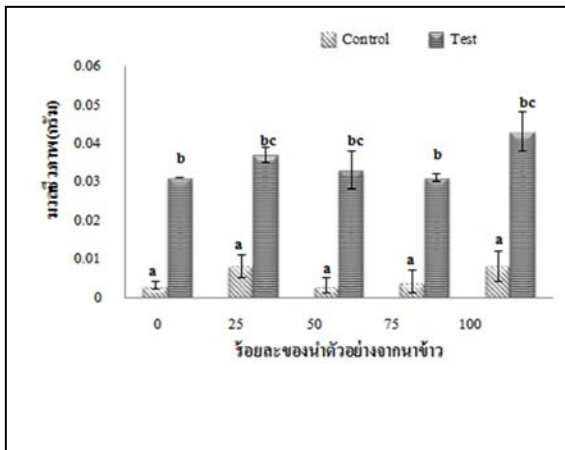
ผลการทดลองที่ 1 ศึกษาความเข้มข้นของน้ำตัวอย่างที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D โดยสาหร่ายสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ร่วมกับ *A. lutea*

จากการศึกษาความเข้มข้นของน้ำตัวอย่างที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D พบว่า *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* สามารถย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ความเข้มข้น 100 มก./ล. ที่ปนเปื้อนในน้ำตัวอย่างที่มีส่วนผสมของอาหารเพาะเลี้ยงสูตร N-free ได้ดีที่สุดในความเข้มข้นของน้ำตัวอย่าง 100 % รองลงมาคือ ความเข้มข้น 75, 50, 25 และ 0 % ตามลำดับ โดยมีปริมาณความเข้มข้นของสารกำจัดวัชพืช 2,4-D คงเหลือคิดเป็น 60.39, 76.942, 78.609, 82.72 และ 85.83 มก./ล. ตามลำดับ(ภาพที่ 1) และผลการทดสอบทางสถิติพบว่าแตกต่างกันมีนัยสำคัญ (p< 0.05)

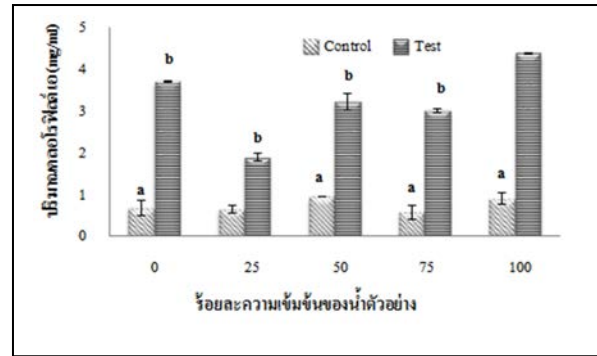

ภาพที่ 1 ปริมาณความเข้มข้นของ 2,4-D ที่คงเหลือหลังจากเพาะเลี้ยงสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าว ความเข้มข้นร้อยละ 25, 50, 75 และ 100 เป็นระยะเวลา 14 วัน

การวิเคราะห์มวลชีวภาพของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* และ *A. lutea* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกันในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวที่ความเข้มข้น 0, 25, 50, 75 และ 100% พบว่าที่ความเข้มข้นของน้ำตัวอย่างที่เหมาะสมที่สุดที่ความเข้มข้น 100 % รองลงมาคือความเข้มข้น 75, 50, 25 และ 0 % ตามลำดับมีมวลชีวภาพเท่ากับ 0.043, 0.031, 0.033, 0.037 และ 0.031 กรัม (ภาพที่ 2) และมีปริมาณคลอโรฟิลล์เอเท่ากับ 4.38, 3.01, 3.23, 1.904, และ 3.71 มก./มล. (ภาพที่ 3) ตามลำดับ และจากวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่ามวลชีวภาพและปริมาณคลอโรฟิลล์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

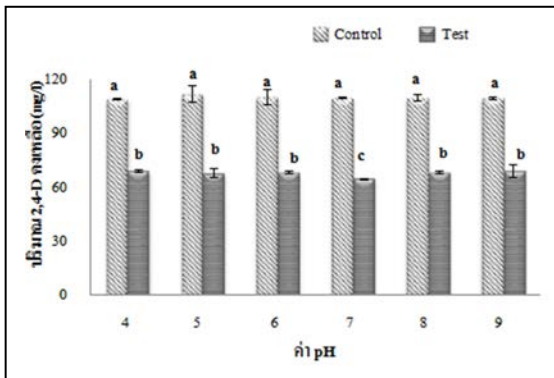
ภาพที่ 2 ปริมาณมวลชีวภาพของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวความเข้มข้นร้อยละ 25, 50, 75 และ 100 ระยะเวลา 14 วัน

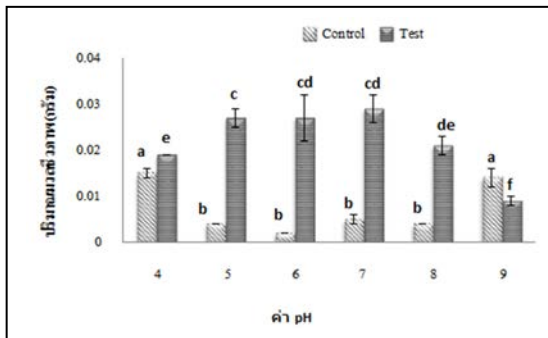
ภาพที่ 3 ปริมาณคลอโรฟิลล์เอ ของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวความเข้มข้นร้อยละ 25, 50, 75 และ 100 ระยะเวลา 14 วัน

ผลการทดลองที่ 2 ศึกษาภาวะความเป็นกรด-ด่าง (pH) ที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D โดยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ร่วมกับ *A. lutea*

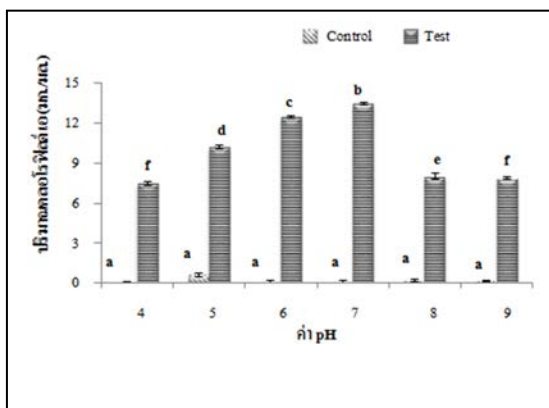
จากการศึกษาค่า pH ของน้ำตัวอย่างเหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D โดยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* พบว่า *N. hatei* และ *A. lutea* สามารถย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ความเข้มข้น 100 มก./ล. ที่ปนเปื้อนในน้ำตัวอย่างได้ดีที่สุดที่ pH 7, 6, 5, 8, 9 และ 4 ตามลำดับ โดยมีปริมาณความเข้มข้นของสารกำจัดวัชพืช 2,4-D คงเหลือคิดเป็น 64.44, 67.778, 67.944, 68.167, 68.667 และ 68.778 มก./ล. (ภาพที่4)ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมและกราฟมาตรฐาน โดยมีมวลชีวภาพเท่ากับ 0.019, 0.027, 0.027, 0.029, 0.021 และ 0.009 กรัม (ภาพที่5) ตามลำดับ มีปริมาณคลอโรฟิลล์เอ 10.207, 7.89, 12.45, 13.469, 8.002 และ 7.501 มก./มล. (ภาพที่6) ตามลำดับจากการวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

ภาพที่ 4 ปริมาณ 2,4-D คงเหลือหลังจากเพาะเลี้ยงสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวที่ค่า pH 4, 5, 6, 7, 8 และ 9

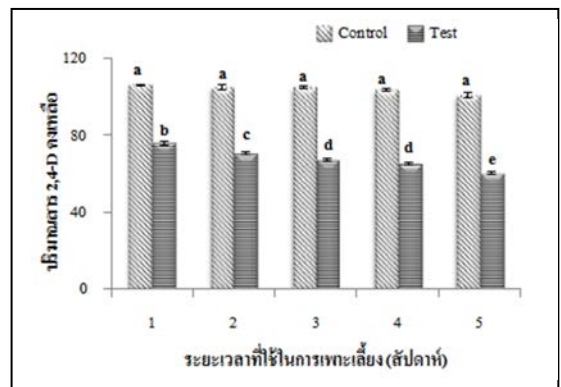
ภาพที่ 5 ปริมาณมวลชีวภาพของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวที่ pH 4, 5, 6, 7, 8 และ 9 เป็นเวลา 14 วัน

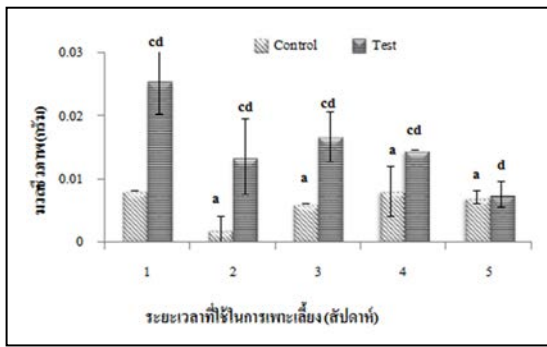
ภาพที่ 6 ปริมาณคลอโรฟิลล์เอ ของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวที่ pH 4, 5, 6, 7, 8 และ 9 เป็นเวลา 14 วัน

ผลการทดลองที่ 3 ศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D โดยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ร่วมกับ *A. lutea*

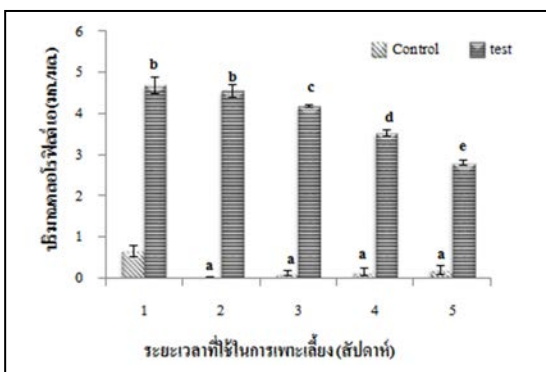
จากการศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวพบว่าสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* สามารถย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ความเข้มข้น 100 มก./ล. ที่ปนเปื้อนในน้ำตัวอย่างได้ดีที่สุดในระยะเวลา 35, 28, 21, 14 และ 7 วัน โดยมีปริมาณความเข้มข้นของสารกำจัดวัชพืช 2,4-D คงเหลือคิดเป็น 60.27, 65.22, 67.72, 70.22 และ 75.89 มก./ล. (ภาพที่ 7) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมและกราฟมาตรฐาน โดยมีมวลชีวภาพเท่ากับ 0.075, 0.0145, 0.0167, 0.0153 และ 0.0293 (ภาพที่ 8) ตามลำดับ มีปริมาณคลอโรฟิลล์เอ 2.808, 3.531, 4.179, 4.545 และ 4.684 มก./มล. (ภาพที่ 9) ตามลำดับ และมีปริมาณโปรตีนคิดเป็น 15.47, 13.028, 8.006, 7.88 และ 15.467 มก./มล. (ภาพที่ 10) ตามลำดับ ซึ่งจากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

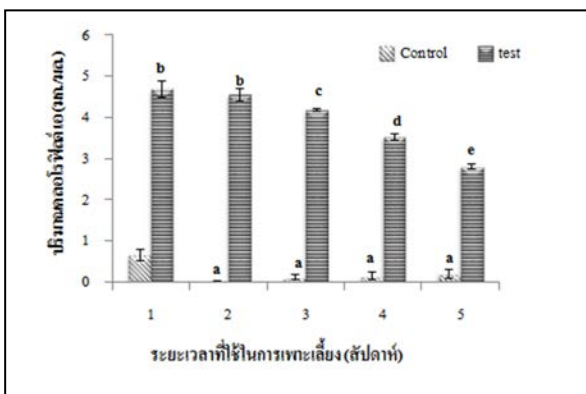
ภาพที่ 7 ปริมาณ 2,4-D คงเหลือหลังจากเพาะเลี้ยง สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวเป็นเวลา 5 สัปดาห์

ภาพที่ 8 ปริมาณมวลชีวภาพของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวเป็นเวลา 5 สัปดาห์

ภาพที่ 9 ปริมาณคลอโรฟิลล์เอ ของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวเป็นเวลา 5 สัปดาห์

ภาพที่ 10 ปริมาณโปรตีนของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *N. hatei* เเพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* ที่เพาะเลี้ยงร่วมในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวเป็นเวลา 5 สัปดาห์

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความเข้มข้นของน้ำตัวอย่างที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าว โดยใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน *Nostoc hetai* และ *Anabena lutea* ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ พบว่า สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินสามารถเจริญได้ดีในน้ำตัวอย่างจากนาข้าว ในทุกระดับความเข้มข้น โดยพบว่าในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวความเข้มข้น 100 % มีการเจริญเติบโตดีที่สุด โดยมีปริมาณสารกำจัดวัชพืช 2,4-D คงเหลือ เท่ากับ 60.39 มก./ล. ปริมาณชีวภาพ 0.043 กรัม และปริมาณคลอโรฟิลล์เอ 4.38 มก./ล. เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าค่าที่ได้ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่า *N. hetai* และ *A. lutea* สามารถกำจัดวัชพืช 2,4-D ได้ดี

จากการศึกษาสภาวะกรด-ด่าง (pH) ที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ในน้ำตัวอย่างจากนาข้าวความเข้มข้น 100 % ได้ดีที่สุดที่ pH 7 โดยมีปริมาณสารกำจัดวัชพืช 2,4-D คงเหลือ 64.4 มก./ล. มีมวลชีวภาพเท่ากับ 0.029 กรัม และมีปริมาณคลอโรฟิลล์เอ 13.47 มก./มล. แสดงให้เห็นว่า *N. hetai* ที่เพาะเลี้ยงร่วมกับ *A. lutea* สามารถเจริญเติบโตได้ดีในทุกสภาวะที่ใช้ในการทดสอบ โดยค่า pH ที่เหมาะสมที่สุดในการบำบัดน้ำเสียคือ pH 7 ซึ่งสอดคล้องกับสันทัด (2552) และใกล้เคียงกับการศึกษาของ Gonzalez *et. al* (2012) พบว่า *Delftia sp.* สามารถย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ที่ความเข้มข้น 100-200 มก./ล. ได้ดี เมื่อทำการเพาะเลี้ยงที่ ค่า pH 7.4 และ Grotzschel *et. al* (2004) รายงานว่าไซยาโนแบคทีเรียหรือสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน หลายชนิดมีความสามารถในการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D และอนุพันธ์ได้ดี

จากการศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ในน้ำตัวอย่างความเข้มข้น 100 % พบว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารกำจัดวัชพืช 2,4-D คือ 5 สัปดาห์ เมื่อพิจารณา

จากปริมาณสารกำจัดวัชพืชคงเหลือน้อยที่สุด คือ 60.27 มก./ล. มีปริมาณมวลชีวภาพ 0.0075 กรัม และปริมาณคลอโรฟิลล์คือ 2.808 มก./มล. แต่เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาอื่น พบว่าปริมาณมวลชีวภาพปริมาณคลอโรฟิลล์ลดลง แต่ปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดจากความ เป็นพิษของสารกำจัดวัชพืช 2,4-D ที่มีต่อเซลล์ของ สาหร่ายทั้งสองชนิดในสภาวะที่มีความเป็นพิษต่อเซลล์ สูง สาหร่ายจะมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการต่างๆ ภายในเซลล์เพื่อให้สามารถทนความเป็นพิษที่เกิดขึ้นได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงปริมาณโปรตีนภายในเซลล์ สอดคล้องกับการศึกษาของ Dowindar *et. al* (2010) และ Kumar *et. al* (2010) พบว่าปริมาณความเข้มข้น ของสารกำจัดวัชพืชมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณ โปรตีนภายในเซลล์ของไซยาโนแบคทีเรีย

การศึกษานี้สามารถใช้เป็นความรู้พื้นฐาน ในการทดลองต่อไปเพื่อที่ในอนาคตจะสามารถนำ ปริมาณสารกำจัดวัชพืช 2,4-D และสารกำจัดวัชพืชชนิด อื่นๆ เพื่อลดการปนเปื้อนของสารกำจัดวัชพืชใน อนาคตต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุมนทิพย์นูนานาค ผู้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการ ทำวิจัยขอขอบพระคุณภาควิชาชีววิทยา คณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ช่วยสนับสนุน เครื่องมืออุปกรณ์และสถานที่ทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงตาม วัตถุประสงค์

เอกสารอ้างอิง

สันทนต์ ศิริอนันต์ไพบูลย์. 2552. ระบบบำบัดน้ำเสีย (Waste water Treatment System). บริษัท สำนักพิมพ์ที่ออปปจำกัด, กรุงเทพมหานคร. สำนัก ควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร. 2555.
 อุไรวรรณ อินทร์ม่วง. 2545. มลพิษทางน้ำ. ภาควิชา วิทยาศาสตร์อนันต์สิ่งแวดล้อม คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

Allen MB and Arnon DI. 1995. Studies on nitrogen- fixing blue-green algae. I. Growth and nitrogen fixation by *Anabaena cylindrical* Lemm. *Plant Physiology* 30: 366-72.
 Bradford, M. M. 1976. A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Analytical Biochemistry*. 72:248-254.
 Dowider, S.M.A., Osman, M.E.H., El-Naggar, A.H. and Khalefa, A.E. 2010. Effect of butachlor and thiobencarb herbicides on protein content and profile and some enzyme activities of *Nostoc muscorum*. *Journal of Genetic Engineering and Biotechnology*, 8(1): 89-95
 Galhano, V., Peixoto, F., Gomes-Laranjo, J. and Fernandez-Valiente, E. 2010. Comparative toxicity of bentazon and molinate on growth, photosynthetic pigments, photosynthesis, and respiration of the Portuguese rice field cyanobacterium *Nostoc muscorum*. *Environmental Toxicology*. 25: 147-156.
 Gonzalez, A.J., Gallego A., Gemini, V.L., Papalia, M., Radica, M., Gutkind, G., Planes, E. and Korol, S.E. 2012. Degradation and detoxification of the herbicide 2,4-dichlorophenoxyacetic acid (2,4-D) by an indigenous *Deftia sp.* strain in batch and continuous system. *International Biodeterioration & Biodegradation* 66:8-13
 Grötzschel, S., Köster, J. and de Beer, D. 2004. Degradation of 2,4-dichlorophenoxyacetic acid (2,4-D) by a hypersaline microbial mat and related functional changes in the mat community. *Microbial Ecology* 48(2): 254-262.

- Kumar, Nirmal., Kumar, Rita., Boro, Anubhauiti. Kaur, Manmeet. 2010. An Evaluation of pesticide stress induced proteins in three cyanobacterial species : *Anabaena fertilissima*, *Aulosira - fertilissima* and *Westiellopsis prolifica* using SDS-PAGE. World Academy of Science, Engineering and Technology. 51:03-25
- Lei, A., Wong Y, and Tam, N. 2002. Removal of pyrene by different microalgal species. Water Science and Technology. 46:195–201.
- Meeks, J. and Castenholtz, R. 1971. Growth and photosynthesis in an extreme thermophile, *Synechococcus lividus* (Cyanophyta). Archives of Microbiology. 78: 25-41.
- Megharaj, M., Venkateswarlu, K. and Rao, AS. 1987. Metabolism of monocrotophos and quinalphos by algae isolated from soil. Bulletin of Environmental Contamination and Toxicology. 39:251–256
- Mona, S., Kaushik, A. and Kaushik, CP. 2011. Hydrogen Production and metal-dye bioremoval by a *Nostoc linckia* strain isolated from textile mill oxidation pond. Bioresource Technology. 102: 3200-3205.